

Poświadczenie nieprawdy, stwierdzone prawomocnym wyrokiem karnym całkowicie wyczerpuje ustawową przesłankę cofnięcia uprawnień diagnoście, o której mowa w ustawie Prawo o ruchu drogowym – takie stanowisko zajął WSA w Bydgoszczy w prawomocnym wyroku wydanym w dniu 15 września 2015 roku (sygn. akt: II SA/Bd 858/15).

Starosta cofnął diagnoście uprawnienie imienne do wykonywania badań technicznych. Przyczyną cofnięcia był następujący stan faktyczny.

Wskutek przeprowadzenia kontroli, Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego poinformował Starostę o prawdopodobnych nieprawidłowościach w wykonywaniu badań technicznych pojazdów oraz prowadzeniu wymaganej dokumentacji przez Diagnostę. Staroście przekazano dokumenty kontroli w tym pośród załączników, także dokumentację fotograficzną. Dodatkowo zawiadomiono Prokuraturę Rejonową o możliwości popełnienia przestępstwa przez Diagnostę.

Wskutek przeprowadzonego postępowania karnego, Sąd Rejonowy przesłał do organu odpis prawomocnego wyroku uznający Diagnostę za winnego poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne poprzez wystawienia zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdów.

Na podstawie ww. wyroku, Starosta cofnął Diagnostę uprawnienie do wykonywania badań technicznych powołując się na przepisy art. 84. ust. 2 - 4 ustawy - Prawo o ruchu drogowym, które stanowią, że starosta wydaje uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli osoba ubiegająca się o jego wydanie posiada wymagane wykształcenie techniczne i praktykę, odbyła wymagane szkolenie oraz zdała z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny. *Starosta cofa diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 83 ust. 6, stwierdzono: przeprowadzenie przez diagnostę badania technicznego niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania; wydanie przez diagnostę zaświadczenia albo dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami.*

Diagnosta wniósł skargę do WSA, który po rozpoznaniu stanu faktycznego i prawnego sprawy stwierdził, że skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Po pierwsze, decyzja podjęta na podstawie art. 83 ustawy Prawo o ruchu drogowym nie jest oparta na uznaniu administracyjnym, a więc organ ją wydający nie ma prawa wyboru jednego z dopuszczonych prawem wariantów rozstrzygnięcia. Wręcz przeciwnie, decyzja ta ma charakter decyzji związanej, gdyż w przypadku zaktualizowania się określonych w przedmiotowym przepisie przesłanek cofnięcie uprawnień diagnoście jest obowiązkiem właściwego starosty. Innymi słowy, wbrew stanowisku skarżącego komentowana regulacja nie daje uprawnionemu do orzekania organowi prawa do odstąpienia od określonej przepisem sankcji, jak również do miarkowania konsekwencji bezprawnego zachowania. Nie decydują również względy słuszności, takie jak sytuacja rodzinna, finansowa, czy stan zdrowia członków rodziny.

Po drugie, w rozpatrywanej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której uznano Diagnostę za winnego popełnienia czynu polegającego na wystawienia dokumentu zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdów, poświadczającego nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie

Odpowiedzialność administracyjna i karna diagnosty

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: niedziela, 06, marzec 2016 23:00

Monika Małowiecka

Odsłony: 3614

---

prawne wystawiając zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu pojazdów. W tych okolicznościach ustalenia poczynione w prawomocnym wyroku sądu, mieszczą się w hipotezie art. 84 ust. 3 pkt 2 ustawy, co skutkowało cofnięciem uprawnień diagnosty.

Przepis art. 84 ust. 3 pkt 2 Prawo o ruchu drogowym, stanowiący podstawę cofnięcia uprawnień diagnosty, ma charakter bezwzględnie obowiązujący, co oznacza, że stwierdzenie uchybienia polegającego na wydaniu przez diagnostę zaświadczenia lub dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami skutkuje zastosowaniem przewidzianej w nim sankcji. Odpowiedzialność administracyjna w postaci cofnięcia uprawnień jest niezależna od odpowiedzialności karnoprawnej. Sąd karny nie zastępuje bowiem organu administracji w realizacji obowiązku wynikającego z prawa administracyjnego.

Po trzecie, WSA podkreślił, że poświadczenie nieprawdy stwierdzone prawomocnym wyrokiem karnym całkowicie wyczerpuje ustawową przesłankę cofnięcia uprawnień diagnosty. Postępowanie nie wymaga w tej sytuacji przeprowadzania dodatkowych dowodów w zakresie ustalenia stanowiska, na którym został zatrudniony skarżący, a tym bardziej ustalania na czym stwierdzone nieprawidłowości polegały. Organ nie miał już obowiązku przeprowadzania dodatkowego dowodu na okoliczność udowodnienia poświadczenia nieprawdy.

Źródło: [CBOSA](#)